

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 14 juni 2011 in zaak nr. 10/34422 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 6 september 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juni 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van de uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In de grief klaagt de minister dat de rechtbank er ten onrechte vanuit is gegaan dat hij bij een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd krachtens artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), zoals in deze zaak aan de orde, pleegt te beoordelen of de door de desbetreffende vreemdeling als schrijnend aangevoerde omstandigheden aanleiding voor verlening van die verblijfsvergunning zijn en dat zij het besluit van 6 september 2010 derhalve ten onrechte heeft getoetst aan de brief van de minister aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 21 februari 2007 over de beoordeling van verzoeken om toelating wegens schrijnendheid (Kamerstukken II 2006/07, 19 637, nr. 1131; hierna: de brief). Hiertoe voert de minister aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij voorbedoelde beoordeling eerst verricht indien de desbetreffende vreemdeling over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) beschikt of voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt, en dat die situaties zich in deze zaak niet voordoen.

2.2.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 23 augustus 2012 in zaak nr. 201100449/1/V1 (ter voorlichting van partijen aangehecht) volgt dat de minister bij aanvragen tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van ná 18 maart 2005 eerst pleegt te beoordelen of de door de desbetreffende vreemdeling als schrijnend aangevoerde omstandigheden aanleiding geven hem krachtens artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000,

van het mvv-vereiste vrij te stellen, dat die beoordeling een andere is dan de in de brief beschreven beoordeling of een vreemdeling vanwege schijnendheid voor toelating in aanmerking komt en dat de minister op aanvragen die ná 18 maart 2005 zijn ingediend het mvv-vereiste mag toepassen.

De aanvraag van de vreemdeling is van 24 december 2009. De klacht is derhalve terecht voorgedragen. De grief kan gelet op het volgende echter niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.2.2. In het besluit van 6 september 2010 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, samengevat weergegeven, hij in het besluit van 23 maart 2010 ten onrechte alleen heeft beoordeeld of aanleiding bestaat de vreemdeling van het mvv-vereiste vrij te stellen en eerst had moeten beoordelen of de vreemdeling vanwege schijnendheid voor toelating in aanmerking komt, maar dat dit gelet op de motivering van eerstvermeld besluit niet tot verlening van de gevraagde verblijfsvergunning leidt. Aldus heeft de minister een beoordeling of de vreemdeling vanwege schijnendheid voor toelating in aanmerking komt aan het besluit van 6 september 2010 ten grondslag gelegd. De rechtbank heeft dat besluit derhalve terecht aan de brief getoetst.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel een griffierecht van € 454,00 (zegge: vierhonderdvierenvijftig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

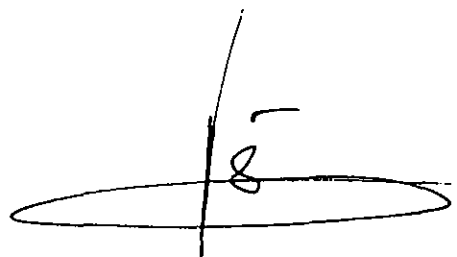
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 augustus 2012

620.

Verzonden: 29 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser